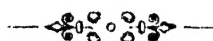


શ્રી ૩૯૩૪

મદ્વીનાથનાદાળીયા.

પાંચ આરતી સાથે.



જૈનધર્મના સોખીલા સન્નતોને વાસ્તે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

શા. લાલચંદ લલ્લુભાઈ.

આ ચોપડી સને ૧૮૬૭ ના ૨૫.મા

આક્ટ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી છે.

અમદાવાદ.

દાસની પોળમાં શેઠ. કેશવલાલ ખુશાલદાસના

મકાનમાં “ચન્દ્રોદય” પ્રેસમાં છાપ્યા.



ઈ.સ. ૧૮૮૯—સંવત ૧૯૪૫

દીનત વાલુ આના.

૩૯૩૪

શ્રી મહીનાથના ઢાઢીયા.



દુહા.

સમર ઉઠી સવારમાં, ગર ગઉતમ ગુણુવાન;
દુઃખ દોહગ દુરે કરો, આપો અધીકું જ્ઞાન. ૧
સ્વરસ્તી તું છે ભગવતી વંદુ બે કરજોડ;
ક્રવિયજુને કર વિનતી, કોઈ માં દેશે ખોડ. ૨
મહીનાથ મહારાજનો વર્ણવી કહુ પ્રતાંત;
બહાલ ધરીને વાયતાં અભગા જસે ઉચાટ. ૩

હાલ ૧ લી સનેહી સંત એ ગેરો સેવો એ દેશી.

જગુદિપ જગતમાં જાણો, મહાવીરેલ ક્ષેત્ર મહીમાણો;
સન્નિવર્તી વિજય વખાણો સ્નેહી સાંભળો સહુ ભાવે.
જેથી જરણ મરણ ભય જાવે, સ્નેહી સાંભળો સહુ ભાવે આંકણી ૧
વિત સોગ નયરી અતી સારી, બળરાજ બળવંત ભારી;
નામે ધારણી તેહની નારી, સ્નેહી સાંભળો. ૨
પુન્યવંતી ને પુત્રજ થાવે, થાપે મહાબળ નામ એ ભાવે;
અતુકમં યુવા પદ પાવે, સ્નેહી સાંભળો. ૩
બળરાજન મનંતો બળીયો, છોડી સંસાર સંજમ વરીયો;
ભવસાગર સહેજે તરીયો, સ્નેહી સાંભળો. ૪
માહાબળનાં સહોદર સારાં, ૧ અભિયંદ્ર ૨ અચળ ૩ ધર્મ ધાર્યા;
૪ પૂર્ણ ૫ વસુ ૬ વૈશ્રમણ પ્યારા, સ્નેહી સાંભળો. ૫
એક ચિતે સહોદર નિતે, રંટણ કરતા બેળા રંગ રીતે;
ધરે રાગ અધાગ એક પ્રીતે, સ્નેહી સાંભળો. ૬
એક દીન મુનીવર આવે, મિત્ર મંડળી વંદણ જાવે;

મ્યામી દેશણા હવે જાણવે, સ્નેહી સાંભળો.	૬
ગર વંચન પવેકી સાર, સુણી સાતેને લાગ્યુ પ્યાર;	
સસાજી સુખ નવ ધાર, સ્નેહી સાંભળો.	૮
તવ લેતા સાતેજન સાથે, ઘણુ જ્ઞાન ભણ્યા ભણી ભાતે;	
તપ જોડે કરક ન કોઈ વાતે, સ્નેહી સાંભળો.	૯
તવ મહાખળ મનથી વીચારે, કેમ પામીયે પદવી ભારે;	
કરણી કરીએ એકજ આરે, સ્નેહી સાંભળો.	૧૦
કરણી અધીક જ્યારે કરીએ, ક્યા વિશેષ પામી કરીયે;	
ગર સરવેથી વેદજ્ઞા તરીયે, સ્નેહી સાંભળો.	૧૧

દુહા.

માહાખળ મનથી ચિંતવે, શોધી કહાડુ ઉપાય;	
છળ ભેદ ચઝેથી રાખીયે, તો મનગમતું થાય. ૧	
સાથે કરે ઉપવાસ સૌ, પારણું આવે જે વાર;	
માહાખળ કહે માયું દુઃખે, હું કરીશ મોડો આહાર. ૨	
છળ કરતા છુપી રીતે, સાથે તપ હમેશ;	
વિશ સ્થાનક તપ સાધીયો, કરી કપટ વિશેષ. ૩	
સ્ત્રી વેદ ત્યાં બાંધીયું, કુટ કપટ પ્રભાવ;	
તિર્યકર પદ પામતાં, કર્મ એ વાળો દાવ; ૪	
કર્મ ના છોડે કોઈને, ક્યાં રાજ્ય ક્યાં રાંક;	
બાંધ્યા તેજા ભોગવે, જોણુ ન હોવે ટાંક. ૫	

ઠાળ ૨ છ.

અનીહારે બહાલોછ વાયે છે વાસલી રે. એ દેશી.
 અનીહારે સાતે સહોદર સંલેખણારે, સાદ્ધિ જ્યંતવિમાને જાય;
 સાતે જણા સુખીયા થયારે. આંકણી.
 અનીં બત્રીસ સાગ્રોપમ સુખ ભોગવીરે. ચવી આવ્યા સંસાર

ની માણ, સાતેજણા સુખીયા થયારે.

૫

અનીં જુદા જુદા સર્વે અવતર્યારે, તેનો સુણુજે હવે વ્રતાંત
સાતે જણા સુખીયા થયારે

અનીં અચળજીવ અયોધ્યા અવતર્યારે થયો સુપ્રતી બુદ્ધ રાજનં;
સાતે જણા સુખીયા થયારે.

૨

અનીં ધર્મ થયો ત્યાંથી ચવીરે, ચંદ્રજસા ચંપાનો રાય;
સાતે જણા સુખીયા થયારે.

અનીં કાશીપતી શંખ નામથીરે, અભિચંદ્રનો જીવ ઓળખાય;
સાતે જણા સુખીયા થયારે.

ગાં ૩

અનીં પૂર્ણ જીવ ત્યાંથી પરવરીરે; સામે સાવત્તિ નયરી સુગ્ધણુ;
સાતે જણા સુખીયા થયારે.

અનીં રૂકિમ નામે હુવો રાજવીરે, જાણે પ્રગટા દુળે ભાણુ;
સાતે જણા સુખીયા થયારે.

ગાં ૪

અનીં વસુ તનો જીવ જાણીયેરે, દૂર દેશે અદીન રાત્રુ થાય;
સાતે જણા સુખીયા થયારે.

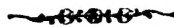
અનીં કપીલાપતી જીતશત્રુ હુવેરે. વૈશ્રમણનો જીવ કહેવાય;
સાતે જણા સુખીયા થયારે.

ગાં ૫

અનીં માહાવ્રજનો જીવ ઉપન્યેરે, મહીકુંવરી મનોહાર;
સાતે જણા સુખીયા થયારે.

અનીં સાતે સહોદરની વારતારે, સમજી સોદ્ધો સાર શ્રીકાર;
સાતે જણા સુખીયા થયારે.

ગાં ૬



દુહા.

જયંત વિશ્વાનથી જીનવર, ચળીયા મીથુલા માણ;

પુન્યવંતી પ્રભાવતી, કુંભની રાણી કહેવાય,

૧

ફાગ્રજુ ઉજળી ચતુર્થી, એ પટરાણીને દુખ;

દોહગ તવ એક ઉપન્યો, પુષ્પ સન્નએ લેઉ સુખ. ૨
 દોહગ પુરે દેવતા, જીવ જાણનીના નેહ;
 ગજવર આદે દેખીયા, ચઉઃ સુપન સુભ તેહ. ૩
 રાય કને કહેવરાવતી, સ્વપ્ન તણો અવદાત;
 રાય ચુણી મન રંજયા, સુણી સર્વે વ્રતાંત. ૪

ઢાળ ૩ જી.

રંગ રસીલા સાંભજોરે સંઘની શોભા અપાર સલુણા એ દેસી.
 રંગરસીલા સાંભજોરે, મધીનાથ વ્રતાંત સલુણા; આંકણી.
 શુકલ પક્ષ એકાદસીરે, માગસર માસ રશાલ સલુણા.
 માસ નવ સાતે દીનેરે, જન્મા દીન દયાલ સલુણા.
 રંગ રસીલા સાંભજોરે, મધીનાથ વ્રતાંત સલુણા. ૧
 કુંવરીપણું પ્રભુ પામીયારે, અધિક અછેર કહેવાય સલુણા.
 કર્મતણી ગતી કારમીરે, ભોગવે ઓછા થાય સલુણા. રંગ૦ ૨
 જન્મ થયો જીતજીતણોરે; કંપે ઈંદ્ર આસન સલુણા.
 અવધી જ્ઞાને જાણુતારે, પ્રગટયા શ્રી ભગવંત સલુણા. રંગ૦ ૩
 દેવ દેવી સરવે મળીરે, તર્ત આવ્યા તે વાર સલુણા.
 પુષ્પ વરસાદ વરસાવીનેરે, બોલતા જ્યજ્યકાર સલુણા. રંગ૦ ૪
 ખીજા કલ્યાણુક તણીરે, કરતાં ક્રિયા તેહ સલુણા.
 મેરૂ ગેરી નવરાવતારે, આણી અધિકો નેહ સલુણા. રંગ૦ ૫
 નંદીશ્વર ઓચ્છવ કરેરે, ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી સાથ સલુણા.
 કુંભને તે કહેવરાવતારે, જીન જન્માની વાત સલુણા, રંગ૦ ૬

દુહો.

રાય વાત સર્વે સુણી હરખ્યા અંગ મોઝાર,
 દાન જયકને આપતા, પ્રેમે અપરંમપાર;

ઢાળ ૪ થી.

મોહન વાંજાં વાગીયાં. એ દેસી.

જીરે કુંવરી પછે પ્રભુ નાણીયા, તેથી દેતા મલ્લી કુંવરી નામ;
હરખ હુવો અતી ધણો.

જીરે રૂપે રંગે બહુ શોભતી, રંભા દેખી નવે નિજ ધામ;
હરખ હુવો અતી ધણો. ગા. ૧

જીરે જોખન વય જીન પામતાં અવલોકે સારો સંસાર- હરખ.

જીરે જ્ઞાને મીત્ર ગતિ દેખતાં, પ્રતીબોધવા આણેછે પ્યાર. હરખ.

જીરે અભિનવ ધર માંડયું વાડીએ, રત્ન નેતથી ઝાક ઝમાલ; હ.

જીરે દાર રોપાવ્યા ખટ તીહાં, રત્ન પુતળી મધે રસાલ; હરખ.

જીરે પુતળી શીરે મુકયું આરાણું કવળ એક નાખે કરતા અહાર; હ.

જીરે બંધ કરે પછી આરાણું, ગંધ જરા ન નવે અહાર. હરખ.



હુહા.

મલ્લીકુંવરીના રૂપનો, વિશેષે થયા વખાણ;

અપચ્છરા તેહની આગળે, મુકી દે સહુ માન. ગા. ૧

દેશ વિશેષ બોલી રહ્યા, મલ્લી છે અદ્ભૂત;

કટલાક પરણવા કારણે, મોકલે કુંભને દૂત. ગા. ૨

પુરવ ખટ મિત્ર હુવા, ખટ દેશે રાજન;

પુરવ પ્રીતના જોગથી, થયુ વરવાનું મન. ગા. ૩

ખટ રાજ ખુશી થઇ, કરે અન્યો અન્ય પેર;

આપ આપ દુત મોકલી, કહેવરાવે કુંભ ધરે. ગા. ૪

ઢાળ પ ખી.

શુભવંતા સ્વામી ગોરડી મુકી જસો વેગળા હો લાલ. ઐ, દેશી.

સમકાળે દુત આવીયારે, નયરી મિથુલા માંહ;

વિનવી કરતા વિનંતીરે, પોતપોતાની તાહરે;

પરણાવો રાજ, તમ પુત્રી અમ નંપને હો લાલ. ગા. ૧

કુંભ કહે તવ દૂતનેરે, સુણો સર્વ મારી વાત;

- મમ પુત્રી હું નવી દેઉરે, કોમ રાજનની સાથેરે.
ભાજો જઈ પાછા, ધુતો તમારા ભુપને હો લાલ. ગા. ૨
- સુણી વાણી કુંભ રાયનીરે, ધુત ગયા નિજ ગામ;
ભાજો પોતાના ભુપનેરે, નવી થયું નંપ કામરે;
મહપતી મારા મહી, કુંવરી કોઈને નહિ મળેરે. ગા. ૩
- સમકાળે સરવે થયારે, ખટ રાય કોધાતુર;
સંગ્રામ કરવા કારણેરે, ચડયું અન્યો અન્ય સૂરરે;
અનુકર્મ આવી કહેવરાવે, કુંભ રાયને હો લાલ. ગા. ૪
- કુંભ રાજ કોધે ચડ્યોરે, નિકળીયો પુર બાહાર;
જુદ્ધ જોડે સામે જઈરે, બીક ન ધરતો લગારરે;
શુરાને ધીરા, સંગ્રામે સાથે ચડ્યારે હોલાલ. ગા. ૫
- એક ગમે છ રાજવીરે, પ્રથમ સુપ્રતિ જુદ્ધ;
ચંદ્ર જસા શંખ શોભતોરે, આવ્યો છો કરવા યુદ્ધરે;
જીતશત્રુ રૂકિઃમ અદીન શત્રુ જોડે ઉભો હોલાલ. ગા. ૬
- એક ગમે કુંભ એકલોરે, ચડીયો ચતુરસ જાણુ;
જુદ્ધે હાર નવી હોવેરે, ઉતરે નહિ તે માનરે;
આખર અવશરે, હાર હુઈ કુંભરાયની હો લાલ. ગા. ૭
- તવ મહી કુંવરી કહેરે, તાત તમે છોડો વેર;
ભક્ષે પધરાવો ભુપતીરે, મમ રતન જે ઘેરરે.
ફીકરને ફેડો, તેડી પધરાવો રાજવી હોલાલ. ગા. ૮
- ખટ રાજ તીહાં જોડે આવીયારે, બેઠ્યા રતન ધર માંહ;
પુતલી પેખી સુખી થયારે, ઉઘડયુ ઢાંકણુ તાંહરે,
યુ! યુ! તે કરતાં, વસ્ત્ર આહુ ધરે નાકને હો લાલ. ગા. ૯
- દુરગંધ વ્યાપી દશ દીસેરે, રાજ અતી અકળાય;
મહી તવ આવી લહેરે, કેમ જીવ ગભરાયરે.
સુજો વાત તે મારી, સુખ નથી સંસારમાં હોલાલ. ગા. ૧૦

દુહા.

કુંવરી પ્રતે કહે રાજવી, સુંણ મહી મનોહાર;
અળખ પુતલી આ દીસે, દુરગંધ કેમ અપાર.
બાર બંધ કરીને કહેા, વરણવી એ વિસતાર;
સ્યા કારણ તમે ભાખીયુ, સંસાર સુખ અસાર.

ઢાળ ૬.

એસા જન એસા જન એસા જન હે. એ દેશી.
સુણો સરવે જણા કહું સાચું હુતો જુઠ જરા નહી ભાખું;
માનવ ભવે મમત દયો મુકી, વાત વરણી કહું છું દુકી.
૩૫ દેખી તમે સુખ માણો, નારી નિસે નરક ખાણુ જાણો;
સેણે તન ધન જોખન હારો, ભવી જાતો રેહેશે જનમારો.
હું દુરગંધે ભરી છું નારી, જુવો જુવો ને જાજી વિચારી;
પુતળી પેખી થયા રાય રાજ, પણ દુરગંધ ન કળી જાઝી. મારો.
એક કોળીયો કાણે ધરતી હુતો બત્રીશ કોળીયા કરતી;
એમાં શું સમજો છો જવારો, એથી શું સુખ લેવા ધારો. ગા. ૪
સુખ લેવાની ઇછા ધરશે, મોહ મુકેથી શીવને વરસો,
પુરવ ભવ પ્રીતે છે પ્યારા, તમે સરવે સહોદર મારા. ૫
પ્રતી બોધવા કીધુ મે એમ, સુખ પામો સદાકાળ જેમ;
રત્ન ધર માંડયુ તે કાળે, સંજમ લેવા દેઉ દાન આળે. ગા. ૬

દુહા.

વાત સુણી વીચારતા, જાતી સર્મણ થાય
પ્રતીબોધ તે પામીયા, સોભાગી સર્વે રાય. ૧
મોહમાયા અળગી કરી, સાધવો સંજમ સુદ્ધ;
શીવ રમણી તે પામવા, કર્મથી કરીએ યુદ્ધ. ૨

ઢાળ ૭ મી.

મારા વહાલાજી હો હુરે આવીછુ મહી વેચવારે લોલ, એ દેશી.
માગસર સુદ એકાદસીરે લોલ, મહીનાથ મનોહાર
મારા વહાલાજી હો મુગતી મારગ જીન ઝાંલતારે લોલ, આંકણી,
ત્રણસે જનની સાથ શુરે લોલ, અરિહત હુવા અથગાર. મારા ૦
સુણી વાત સહોદર આવીયારે લોલ;

લેતા સંજમ ચતુર સુગ્ગણ. મારા વહાલા ૧
કર્મ કહણુ સર્વ કાપીયારે લોલ, સુખ પામ્યા સાદી અનંત; મા. ૨
ગણધર અઠાવિશ હુવારે લોલ, વિધ વિધ લખધીવંત; મારા, ૩
શમેત શિખર જીન આવીયારે, અનશણુ કરવા કાજ; મારા. ૪
કરે સલેખણા એક માસનીરે લોલ, સાથે પાંચશે મુતીરાજ; મા. ૫
મૈસ પંચાવંત વર્ષનુરે લોલ, આયુ પાળીને ભગવંત, મારા. ૬
કાગણુ ઉજળી ખારસેરે લોલ, ગયા મુગતીમાં અરીહંત; મારા. ૭
મંદ્ર ઇંદ્રાણી ભેળા થયારે, કરે ભગતી અપરંખપાર; મારા. ૮
નંદીશ્વર ઓચ્છવ કરેરે લોલ, બોળતા જ્ય જ્યકાર; મારા. ૯
કલ્યાણુક જીનના કલારે લોલ, વાંચીને સમજે સાર; મારા, ૧૦
ચતુર પુરપને ચેતવારે લોલ, ભાખ્યો આ અધિકાર; મારા. ૧૧

દુહા.

શ્રીશ્રી વિરને સાસને, સંપતી રાય સુગ્ગણ;
જૈન ધર્મ તે પાળતા, દેતા અધિકુ દાન. ગા. ૧
સવાલાખ કરાવીયા, જુગતે જૈન દાર;
સુવાકોડ બિંબ થાપીયા, આણી હાંપે અપાર. ગા. ૨
ઝોગણીશમાં અરિહંતની, મુરતી એક મનોહાર;
ભાવ ધરીને ભરાવતાં, સંપતી રાય શ્રીકાર. ગા. ૩
કોષક કારણુ જોગથી, ભંડારા ભગવાન;
પુન્ય ઉદયથી પ્રગટીયા, બોયણુપુર નિધાન. ગા. ૪

મહીનાથ મહારાજને, ઝાઝા કરે ઝુવાર;
સુરતર કિંતર અપહરા, વહે વારંમવાર.

ગા. ૫

ઢાળ ૮.

અલખેલી અંખેમાત જોવાને જઈએ. એ દેશી.

ચાલો ચાલોને ચુવાળ દેશ, બોયણપુર જઈએ;
બોયન જઈએ સુખીયાથઈએ, ભેટી મહીનાથરે;
ખૈત્ર ખાંતીલુ ઉત્તર દીશે, કેવળ પટેલનું કહીએ. બોયણી ૧
તે ખૈત્રમાં કુપ કરાવે, પટેલ લેવા પાણીરે;
ખોદનારા સહુ ખાવા ખેઠા, મધ્યાન મનમાં જાણી. બોયણી ૨
રાગ રંગ રસીક તે સુણતાં, મજુર પોતાને કાનેરે;
અચરજ અજબ તરેહનું દેખી, સુણતા એકજ ધ્યાને. બો ૩
તોપો અવાજ તર્તજ હુવા, વાજાં ગાંજ વાગેરે;
કુંપની અંદર નજર કરી તો, માટી ઉંચી લાગે. બોયણી ૪
તવ પટેલે માટી કહાડી, જોયા જગતના સ્વામીરે;
એક પ્રભુજી દોઃ કાઉસગીયા, પ્રભુમે સહુ શિર નામી. બો ૫
ત્રીભોવન નાયક ત્રણે દેવો કહાડયા કુંપથી બહાર રે;
કડી કુંકવાયમાં વાતો ચાલી, પ્રભુ પ્રગટયા હિતકાર. બોયણી ૭
જીનધર જાણી હર્ષ મન ચાણી પ્રણામ પ્રભુને કરવારે
બોયણપુરમાં ભાવે આવે, ખ દોહગને દળવા. બોયણી ૮
કુંકવાયના શ્રાવક સઉ કહેતાં, લેઈ જઈએ હમ ગામરે;
તવ બોયણના ઠાકોર ભાખે, નવ લેશો એ નામ. બોયણી ૯
અમ જમીન છે અમ અલાખો, કેમ કરે એ વાતરે.
હમ ભાગ્યે ભગવાન પધાર્યા એ છે અમારા તાત બોયણી ૧૦
બોયણપુરમાં નાથ પધરાવી કરશુ હર રોજ સેવરે;
નહી લઈ જવા દઈએ તમને, ત્રણમાંથી એક દેવ. બોય. ૧૧
તવ કુંકવાયવાળાઓ કહેતા, ખોલોવાત વીચારી રે;
અંમં ધરમ દેવોને સુપો, ના કરે ઝારીવઝારી બોયણી ૧૨

વિન બળદનુ ગાડુ લાવી, પ્રભુ પધરાવે તે હામરે;
 પ્રભુ મહીમાથી પયડુ ફરીયુ બળે બય છે ભોયણુ ગામ. ભોય૦
 માહારાજને સર્વે મહાજન લાવ્યા ગામની માંહરે,
 સુંદર ઝોરડી સરસ સણુગારી, પ્રીતે પધરાવે તાહ. ભો૦ ૧૪
 સંવત ઝોગણી ત્રીસની સાલે, વૈશાખ માસ વખાણુ રે;
 સુકર સુદ પુનમે પ્રગટયા મહીમા અતીશે માણુ. ભોયણી૦ ૧૫
 લક્ષણ દેખી જીનવર પેખી, જાણીયા મહીનાથરે;
 પ્રેમ ધરી પ્રણામજ કરીએ, અળગા બય ઉચાટ. ભો૦ ૧૬
 કામ કર્યા કંઇક જન કેરા, વરણુવું વાત સુ ઝાઝીરે.
 જાવીયણુ ભાવે એ જીન ભેટો. રથમાં યઈ ધણા રાજ ભો૦

કુહા.

મહીમા મહીનાયનો, પસર્યો હામે હામ;
 વરણુ અદારે વાંદવા, આવે ભોયણુ ગામ. ૧
 માનતા મહીજીનતણી, જગમાં ઝાઝી મણાય;
 દેખતા થયા આંધળા અચરીજ એ કહેવાય. ૨
 જે રાં બોખડાં બહુ જન, પુજે પ્રભુતા પાય;
 મુગાં માંદાં પાંગળા, સરવે સ.જ થાય. ૩
 શ્રીફળ ચડાવે સામટાં, દીપકનો નહીં પાર;
 કરતુરી કેસર ધસી, આંગી રચે મનોહાર. ૪

ઢાળ ૯ મી.

મનડુ મોહુરે મન મોહનજી એ દેસી.
 લાખ ગમે લોક આવતારે, મુણો સુખકારી; કરતા પ્રભુને પ્રણામ;
 સરવે શ્રોતારે મુણો સુખકારી.
 ભંડારમાં પણ ભાવથીરે. મુણો૦ આપેછે અધિકાદામ.
 સરવે શ્રોતારે મુણો૦ ૧
 અગણીત દ્રવ્ય ત્યાં આવતુરે. મુણો૦ તેહ તણો નહીં પાર; ૦

- સરવે શ્રેતારે સુણો૦
 કારખાનું એક તીહાં કર્યુંરે, સુણો૦ શ્રાવકે કરી વિચાર.
 સરવે શ્રેતારે સુણો૦ ૨
 રાજનગરમાં રાજવીરે, સુણો૦ શેક પ્રેમાભાઈ પ્રમાણ;
 સરવે શ્રેતારે સુણો૦
 સકળ સંઘ ભેગો કર્યોરે, સુખ૦ પોતાનાં રૂડે મકાન;
 સર્વે શ્રેતારે સુણો૦ ૩
 સમજ કરી સંઘે મળીરે, સુખ૦ કરતા કમેટી સાર;
 સર્વે શ્રેતારે, સુણો૦
 મેનર મેનેજર હુવારે, સુખ૦ સુંદર શેઠીયા સહુકાર;
 સર્વે શ્રેતારે સુણો૦ ૪
 ભાગ્યવંત ભગુભાઈ તણારે, સુખ૦ પુત્ર જમનાભાઈ નામ;
 સર્વે શ્રેતારે સુણો૦
 પ્રેસીડેન્ટ પ્રીતે થયારે, સુખ૦ સુધારવા સર્વે કામ;
 સર્વે શ્રેતારે સુણો૦ ૫
 અમદવાદમાં આપતીરે, સુખ૦ વિદ્યાશાળા કહેવાય;
 સર્વે શ્રેતારે સુણો૦
 વિચાર કરવા કારણેરે, મેંજરો ભેગા થાય;
 સર્વે શ્રેતારે સુણો૦ ૬
 શેક સેંજાભાઈ ખોલતારે, સુખ૦ પ્રેસીડેન્ટની પાસ;
 સર્વે શ્રેતારે સુણો૦
 ધર્મશાળા એક બાંધવીરે, સુખ૦ એવી છે અમને આશ;
 સર્વે શ્રેતારે સુણો૦ ૭
 શેકજી વાતો સાંભળીરે, સુખ૦ હરખે કર્યો ઉચાર;
 સર્વે શ્રેતારે સુણો૦
 જમીન જોઇ બાંધવુંરે, સુખ૦ સુંદર મુકામ શ્રીકાર;
 સર્વે શ્રેતારે સુણો૦ ૮

શેલાભાઈએ શિર ધરી, સુખં બાંધ્યું મનોહર મુકામ;
 સર્વે શ્રોતારે સુણોં
 કમેટીના હુકમ થકીરે, સુખં ખરચ્યા મુશીએ દામ;
 સર્વે શ્રોતારે સુણોં ૯
 સકળ સંઘને સુખ થયુરે, સુખં જાણે દીપે એક દરબાર;
 સર્વે શ્રોતારે સુણોં
 વાસણુ ગોદડાં રાખતારે, સુખં કારખાને અપરંમપાર;
 સર્વે શ્રોતારે સુણોં ૧૦
 મહિમા અતિશે મહી તણોરે, સુખં સુણી આવે ત્યાં નરનાર;
 સર્વે શ્રોતારે સુણોં
 હર પુન્યમે ભવી ભાવથીરે, સુખં આવતા લોક હજાર;
 સર્વે શ્રોતારે સુણોં ૧૧
 અમદાવાદનો સંઘવીરે, સુખં તંબોળી જોડાલાલ;
 સર્વે શ્રોતારે સુણોં
 પ્રલ પુન્યમે લાવતારે, સુખં પ્રીતે પુજવા પરમ દયાલ;
 સર્વે શ્રોતારે સુણોં ૧૨



દુહા.

એક દિવસ મેંબર મળી, વિચાર કરે તે વાર;
 સરસ એક કરાવીયે, શ્રી જીનવરનો દુવાર. ૧
 સરવ સભાએ હા ભણી, શરૂ કર્યું એ કામ;
 થોડા દિવસમાં બાંધીયું, મોટું મનોહર ધામ. ૨
 પૂર્ણ કામ હુવા પછી, પ્રતિષ્ઠાની કરે પેર;
 શુદ્ધ મહુર્ત સાધવા, જય જોશીને ઘેર. ૩
 જોસી મુરત જોધને, આપ્યું શ્રેષ્ઠ શ્રીકાર;
 ઓગણી તેતાલી માહા, શુદ્ધ દસમ ગરવાર. ૪
 વચન સુણી સર્વે જના, આણે હર્ષ વિશેષ;

તકી કરોને મોકલે, કકોત્રી દેસો દેસ.

૫

હાળ ૧૦ મી.

મામેરાની દેસી.

કંકુ છાંટી કકોત્રી મોકલે, રૂડા નાના મોટા સર્વ ગામ. ઓઝઝવે વેહેલા આવળે. આંકણીં
 શુભ સ્થાનક રૂડું સોભતું, સ્વામીભાઈ છે આપણું નામ. ઓઝઝ૦
 ગુણવંત ગુણીજન સોભતાં, સોળ કળાએ સોભો શ્રીકાર. ઓઝઝ૦
 સજન ધીર વિર ગંભીરછો, જનસાસનના શ્રિનગાર. ઓઝઝ૦
 એકત્રીસ ગુણે કરી આપતાં, દેવ ગરના ભગતીવંત. ઓઝઝ૦
 વિનયવંત વિવેકી જાણીએ, છો સોભાગી શ્રદ્ધાવંત. ઓઝઝ૦
 ભોગ લખીએ ભોયણુપુરથી, મહીનાથ કમેટી જેહ. ઓઝઝ૦
 પ્રણામ પ્રીતેથી વાંચજો, વાંડીલાલનો આણી નેહ. ઓઝઝ૦
 શ્રોતા વિનયથી હું વિનવું, લેવા લાંબ તે અપરંમપાર. ઓઝઝ૦
 સંવત ૧૯૪૩ ની સાલમાં, રૂડો માહાસ મનોહાર. ઓઝઝ૦
 સુકલપક્ષ શનીવાર પંચમી, જળજનના રાખ્યો વિચાર. ઓઝઝ૦
 કુંભ સ્થાપના છઠને દિવસે, નંદ્રાપત સતમીએ પુજન. ઓઝઝ૦
 અષ્ટમી ગ્રહનું પુજન થશે, અભિષેક છે નોમને દન. ઓઝઝ૦
 ગરવારે દશમ પહેલે પોરમાં, સાડાનવ વાગતાના સુમાર. ઓઝઝ૦
 ત્રિભોવન તપ્ત તે બિરાજશે, તવ હોશે જય જયકાર. ઓઝઝ૦
 રથ જત્રાઓ વળી ઝાઝી થશે, ગાશે ગીતો ગુણવંતી નાર. ઓઝઝ૦
 એવો અવસર ફરી આવે નહોં, માટે પધારવું ધરી પ્યાર. ઓઝઝ૦
 સર્વે કુંટુંબ સહીત પધારવું શ્રોતા વિશેષ રાખી બહાલ. ઓઝઝ૦
 અવ નવું તિરથ એ આપશે, વંદી બવીયણુ થાવું બહાલ; ઓઝઝ૦
 અરજ એજ સજનન શ્રીકારજો, જરૂર અંગમાં થઈ આનંદ. ઓઝઝ૦
 મીતી માગસર શુદ્ધ પંચમી. દસકત દાખો લલ્લુભાઈનંદ. ઓઝઝ૦

કુહો.

વેગે વધામણી સાંભળી સજ યઈ નરનાર
 ભોયણુપુરે પધારીયાં, હરખે વશણુ અઢાર.
 કંદોઈ કુંભાર કાઢીયા, નેસ્તીને મનીહાર;
 કાપડીયા કાપડ લેઈ, આવી કરે વહેપાર.
 બંદોઅસ્તને કારણે, સરકારી અસ્વાર;
 પુષ્કળ પોલીસ લેઇને, આપ્યા તીહાં ફોજદાર.
 ધનસ્પેક્ટર અતી ભલા, સુપ્રીટેન્ડેન્ટ સાથ
 અતી આનંદથી ઝાવીયા, ચોર ચખાડને માટ.
 સર્વ દેશથી સંચરી, શ્રાવકનો સંગ સહ;
 મહીનાયને પુજવા આવે હરખ બહુ.

ઢાળ ૧૧ મી.

રાતો ઘોડો રણ પરખીયો, સેત ધર્યો સનમાર જોને એ દેશી	
સરસ સણગારી રંગી કીધુ, ધર્મશાળાનુ ધામ.	જોને.
મંડપ એક મનોહર બાંધ્યો, મિનાકારી કામ;	જોને.
ધન પતાકા પુષ્કળ ખોસ્વા, હાંડીઓ હારિહાર.	જોને.
જુગને જુમર ઝાઝા માંહી, છપ્પીઓ છટાદાર;	જોને.
દેરાસરને ફરતી બાંધી, ચંદણીઓ બે ચાર.	જોને.
મુજ મંડપની શોભા કહેતાં. પામુ નહીં પાર;	જોને.
ધંદ્રાસનથી અઢકુ સોભે, શ્રી જીનવરનુ દાર,	જોને.
શરણાઈ નોખત સામે વાગે, પુરે રાગ અપાર.	જોને.
સુંદ સતીને પાંચમ દીવસે, જળ જાત્રા મનોહાર.	જોને.
નમનજળ નાથજી કેર, લાવે છે નરનાર;	જોને.
સણગાર ધરીને સર્વે આપ્યા, આણી હરખ અપાર.	જોને.
વરઘોડાની અંદર શોભે, કટોસની અસ્વાર;	જોને.
ડંકો નિશાન હેતાં ચાલે, બકતર અંગ મોખર;	જોને.

કહી ઘોડા કુદતા માંહી, ભુખ પર થયો ભાર;	જોને૦
ધંદ્ર ધન સહ આગળ ઝોપે, પંચ રંગી નિસાણુ.	જોને૦
સરકારી સ્વાર સાથમાં, કરીએ શું વખાણુ;	જોને૦
મેસાણાની મંડળી ફેરા આઘ્યા લોક અથાક.	જોને૦
કીનખાપ ક્યમળ અંગે ધાલી, પેરે મરેડી પાગ;	જોને૦
સરસ સામેલા સર્વે સોભે જાણુ દેવકુમાર.	જોને૦
ચડીયા ચારટ ઘોડા ઉપર, સોનેરી માળર;	જોને૦
વિવિધ જાતના વાજા વાગે, પડે નગારા ધુસ.	જોને૦
શરણાઈ ભેરી ભુજળ માંહી, વેણા કરતી ખુસ;	જોને૦
સાજનમાં સહ સેડીઆ આવે, તેનો નહી વિસ્તાર.	જોને૦
મનસુખભાઈ મુખ્ય છે મોટા, ઉમાભાઈ કુમાર.	જોને૦
બાળ ભ્રમચારી બહુ છે ગુણી, દયાવિમળ પંનાસ.	જોને૦
સતાવીસ ગુણુ ધારી ઉભા, સુખવિજેજી પાસ;	જોને૦
પ્રભુ પાલખી રૂપા ફેરી જલકે જાક જમાલ.	જોને૦
રમણીકં રથ માંહે તે બેઠા, શ્રી શ્રી પરમ દયાલ;	જોને૦
રાજનગરવાસી તે જાણો, ડાહ્યાભાઈ કરતુર.	જોને૦
જનવર સારથી થવા કાળે, મોહની કરી દુર;	જોને૦
એકસોતે એકાવનથી હાકે, રથ થઈ રળીઆત.	જોને૦
જનવર ઝાલવા આપે રૂપેયા, ચોતરી ઉપર સાત;	જોને૦
લગુભાઈ કેશરીસંધે કહીએ, અમદાવાદમાં વાસ.	જોને૦
એકસતને એક રૂપેયો ખરચે આણી ઉલાસ;	જોને૦
રામણુ દીવો રાખે હાથમાં, તસ પુન્યવંતીનાર.	જોને૦
નકી ચમર નાથને વિજે, પામવા ભવનોપાર;	જોને૦
ધૂપ ઉમેવે અરિયા આંગે, દુરગંધ કરવા દુર.	જોને૦
કરજોડોને કરે વિનતી, રહેજો હયડા હજુર	જોને૦
ગીત ગુણવંતીયો ગાંધે, પાછળ આણી જાલ.	જોને૦
જાચકો સહુ જાચ કરતાં, ઉડાવે ગુલાલ	જોને૦

વરઘોડો કુપ આગે ઉતર્યો, દેવ નોતરીયા તે વાર.	જેને.
અનોપમ બાકળા તીહાં આપે, મંત્ર બણે શ્રીકાર;	જેને.
થણા ગુણવંતા તે ગાળે પેથાપર વસનાર.	જેને.
સંજા ગાંધી વિધિ સાચવે, બુલ નહિ લગાર.	જેને.
જગભરી ઝારી શ્રીફળ ઠવીયા, ભેતી સોહાગણુ નાર	જેને.
વેગે વરઘોડો આવી ઉતર્યો, ધર્મશાળા મોઝાર;	જેને.
ગ્રીવા રાત્રી જગા રાત્રીએ, મંગળીક કાળ એહ	જેને.
રાગ ધ્રુમાલ રંગે ગાવે, આણી અધીકા નેહ.	જેને.

કુહો.

સેના ગાંધી સાથીયા, સરવે છે કુસીયાર;
 મનસુખ મનસુખ લહુ, રાજનગર વસનાર.
 ટાળી લઈ પોતાતણી, આવ્યા ધરી બહુ પ્રેમ;
 ભેગાં મળી મંત્ર બણે, વિઠ્ઠન ટળે કરે એમ.
 સાંજ પડે શ્રાવક મળે, ધર્મશાળાની માહ;
 ગાદી તકીયા પાથરી, ભરે સભા નીત તાહ.
 નાના મોટા શેડીયા, મનસુખભાષ મનોહાર;
 ઉમાભાઈના દીકરા, કાલીદાસ કુમાર.
 જમનાભાઈના જેડીયા, સંજાભાઈ સંગાત;
 લહુ સુરચંદ શોભતા, વાડીલાલ વિખ્યાત.
 દોલાસાના દીકરા, નયુભાઈ છે નામ;
 જુગતે મેન્મર જાણીએ, બેસતા જોગે ઠામ.
 ડોસા કલ્યાણના પુત્ર ને, હમનલાલ કહેવાય;
 ઉઠામણી હર્યે કરે, કરપી મન લલચાય.

ઢાળી ૧૨ મી.

યુગીભદ્ર મુનીગણમાં સિરદારજો એ દેસી.

શુદ્ધ છઠને રૂડો છે રવીવારજો,
 દુલ્લભ દં જોષ્ઠતા વિસનગર વસનારજો;
 રૂપૈયા એકાવનથી કુંભ સ્થાપતાજો,
 કુંભ સ્થાપીને પીડીકા કરાવીજો.
 બાંધી કેળને ઝવેરાવવરાવીજો,
 સંનાત્ર પુળ સરવે ત્યાં બણાવતાજો;
 બણાવતા ને ગણુતા સમરણુ સાતજો,
 જોથી કરીને ઝાઝા જય ઉચાટજો.
 શ્રોતા વાત સુણો હવે સાતમ તણીજો,
 સાતમનો દીવસ સારો શ્રીકારજો,
 નંદાવૃત પુજન છે સોમવારજો;
 પુન્યવંતા પ્રેમ ધરી પુજન કરેજો,
 કરે લલુભાર્ધ આણી મન આનંદજો.
 સેકટેરી સુરચંદ ભાઈના નંદજો;
 ત્રીસએક રૂપૈએથી તે પુજતાં જો,
 પુજતાંને રથ જત્રા મનોહાર જો;
 કરતાં હુસે બેળાં થઈ નર નાર જો,
 ભાગ્યવંતા રથ હાંકે કેવળ રંગજો;
 કેવળ રંગજીનું તેલાવી છે ગામ જો,
 એક સતને બે આપ્યાં છે વળી દામ જો;
 જીનવર ઝાલે કટોસણાના રોડીયા જો,
 રોડીયા જોડા ત્રીભોવંનદાસ જો;
 આપે દામ એકાશી થઈ બિલાસ જો,
 રામજી દીવો રંગીલદાસ રાખતાં જો;
 રાખતા તે દેવચંદભાઈના નંદ જો,
 એકસો પંદર આપે થઈ આનંદ જો;
 એકજાના વાશી પુન્યવંતા પેખીયા જો,

ખેખીયા તે સરવે છે ગુણીવંત જો;
 સેણા ગાંધી સારા મંત્ર બલુવંત જો,
 અખંડ દીપક સનાત્રીયા તો સાચવે જો;
 સાચવે પીઠકાની તે આગે જો,
 વંદી જનને સર્વે પાયે લાગે જો;
 દુઃખ દોહગ જાણેથી થાવે સુખીયા જો;



કુહો.

સુકવ પક્ષને અષ્ટમી, ભોમવારનો દન;
 સુભ દીવસ તેમનીએ, કરવું અહ પુનન.
 કલ્યાણ થવાને કારણે, મુળઅંદભાઈનું મન;
 જીવરાજ નંદન જાણીએ, કટોસણ વતન
 ચાર દશ એ ઉપરે, ખરચી લાહવો લીધ;
 વિધી વાળા વિધી કરી, કામ કર સહુ શિદ્ધ.
 બુધવાર શુદ્ધ નોમ છે, કળસ ધન અભીષેક
 શાસ્ત્ર પ્રમાણે સહ કરે, વરણપું શું વિવેશ.
 વરગોડો વેગે ચઢ્યો, રથ જત્રા કેહેવાય;
 કરતો મંદીર પાછળે, સંધને હરખ ન માય.
 સારથી સોલાપુરના, નથુ દલીચંદ નામ;
 એક સત દોઢ વિસને, પાંચ ઉપર પ્રમાણ.
 કૃતેચંદ ઝવેરજી, જીલ્લે દક્ષિણ જાણ;
 ડાંગરવા જે ગામના, મુકે ધનથી માન.
 એક સતને પાંચથી, જાલે જગતના નાય
 આપ કમાણી વાપરે, જિદારે આપ હાથ
 રામણ દીવો રંગ સું, કડીના ઉચી જાત;
 ખરા દીલથી ખરચીયા, રૂપૈયા એક સત સાત.

વળી સાંકળચંદ વેલશ્રી, રહે ગામ મજકુર;
કુંભ સ્થાપો એકસો પાંચથી, દોશ કર્યા છે દૂર.

ઢાળ ૧૩ મી.

ત્રીશ વરસ ધરમાં વસ્યારે એ દેશી

સુદ દશમનો દીન છે રે, આનંદકારી અપાર
ભેળાં થયાં નર નારીઓ રે, સુંદર સજી સજીગાર
સકળ સંગ હુશથી રે, ખરચે અધીકુ ધન. સકળ
પંચાશીસે એકથીરે, કડીના વસનાર;
લક્ષ્મીચંદ મંગળ નામેરે દુકાન છે શ્રીકાર. સકળ
સંગવી ચુનીલાલ શેઠીયા રે, વડ ઓસવાળની નાત.
તસ પુત્ર પ્રભુ પધરાવવા રે, ઉભા થઈ રળીયાત સકળ
સોલાપુરના શેઠ રે, મોતી માનચંદ છે નામ
મુળ ધન ચઢાવવા રે, ખરચે એક અઠાવીશે દામ સકળ
જીવે કોલાપુર જાણીએ રે, મત્રકા પુરે મુકામ
દોશી માણેકચંદ દીપતા રે. તસ પીતા જીમખરામ સકળ
પચીસે પચીસથી રે, મુળ શિખર મનોહાર.
ઉદાર ચિત્તે ચઢાવવા રે, થઈ બેઠા તૈયાર; સકળ
જમણે જીન પધરાવવા રે, મનસુખભાષને હુશ
ચારસે એક તે ચિતથી રે, આપી થાય ધણા ખુશ સકળ
વાડીલાલ લલુભાઈ રે, પાંચસે એક પ્રમાણુ
ડાભી બાળુના નાથજી રે, પધરાવવા મુકે માન સકળ
પીતાખર પુત્ર કડી તણા રે, કેવળ શેઠ કેહેવાય.
જમણી ધન ચઢાવવા રે, આપી બસે એક હરખાય; સકળ
મજકુર ગામના માનીએ રે, કચરા કરમચંદ જેઠ.
સર્વી બસે દામોદર આપતાં રે, જમણા શિખર કાજ તેઠ; સકળ

ખસગઢા ગામ કોલાપુરે રે, જીલ્લે છે દક્ષિણ.
 વિરચંદ ફુલચંદ વાહાલથી રે, આપે બસે એકાવંન સકળ
 ડાબી ધગ્ગ અતી દીવથી રે, સૂણો ડાબા સીખરની. વાત
 લખમીચંદ બીખાલાવથી રે, સવા બસે આપે બલીભાત. સકળ
 નયુ કચરા નામથી રે. કડીમાં ઝોળખાય.
 સાડા પાંચસે એક ઉપરે રે, આપીને આનંદ થાય; સકળ
 જમણી તરફ જીન કાઉ સંગે રે, પધરાવે થઈ આનંદ.
 ડાબી તરફે સ્થાપસે રે, રાયચંદ લખમીચંદ; સકળ
 પાંચસે એક અતી હુંશથી રે, ખરચે ધરી બહુ પ્રેમ
 ગામ આસજોડ વાશ છે રે, વ્રતધારી લે નીત નેમ સકળ
 ધુમટી શીખર છે ધણા રે, ચડાવે જણ ચાર.
 ત્રણસે ઇકિતેર આપતાં રે, થઈને અતી ઉદાર સકળ
 મોતા કરતુર કુંભેજના રે, જીલ્લે સોલાપુર વાસ.
 રાયચંદ ફતે ઇશ્વરના રે, રાખે શીખરની આશ સકળ
 ત્રણસે એક દેતા તીહાં રે, લાભ લેવાને કાળ.
 રાયચંદ ફતે નાણાવટી રે, મેશાને વધી લાજ સકળ
 ત્રણ શિખર તે લેઈએ રે, હરખ્યા મન અધીક.
 બસે એકતાલી આપીને રે, કામ કરયું ધણું શિદ્ધ સકળ
 ચોથુ શિખર ચડાવસે રે, મનુકચંદનો તન.
 સવાશે રાયચંદ જોઈતારે, લુંખાઈ ગામ વતન સકળ
 અનુક્રમે સહુ સજ થઈ રે, ઉભા જોગે મુકામ
 વાતો તજ વખત સાચવે રે, પ્રભુને કરે પ્રણામ સકળ

કુહો.

અલ્પ અવસર જણીને, ઉભા સૌ તૈયાર;
 પુખન કરવા કારણે તેડે સોહાગણ નાર;

જીલે સોલાપુરના, કુભેજ ગામ કહેવાય,
 સુંદર સેક કસ્તુરચંદ, માનચંદ મનાય.
 તસખંધુ મોતીભાઈ મનથી કરી વિચાર;
 આડસે પચી આપતા, આણી હર્ષ અપાર.

ઢાળ ૧૪ મી.

મારે આજની ધડી રળીઆમણીરે લોલ; એ દેશી.
 ભવીમાનો આનંદી દીન આજનોરે લોલ.
 મોટો ઓચ્છવ મધીજીનરાજનોરે લોલ. ભવી.
 ઝાઝા જોસી ખેડા અગાસી ચડીરે લોલ;
 મુરત સાધે જળે મુકી ધડીરે લોલ. ભવ.
 થાળી વેલણુ હાથમાં રાખતારે લોલ;
 રૂડુ મુરત સાડા નવ વાગતારે લોલે. ભવી.
 વીધીવાળા મનમાં મંત્ર જાપતારે લોલ;
 કોષ્ટ દેવોને આયુધી આપતારે લોલ. ભવી.
 સંગ સર્વે મંડપમાં બેળો મળ્યોરે લોલ;
 ભવી જણે અનાદીનો ફેરો ટળ્યોરે લોલ. ભવી.
 મત ધારી દયાવીમળ આવીયારે લોલ;
 જોડે મુખવિજેજી જણાવીયારે લોલ. ભવી.
 વાસ ખેપ કરવાને કારણેરે લોલ;
 ઉભા મુળ ગભારાના ખારણેરે લોલ. ભવી.
 વાજ ગાજ જયકો તૈયાર છેર લોલ;
 અન્યો અન્ય પુછે શી વાર છેરે લોલ. ભવી.
 સલાટ સર્વે સલાહ કરી મળ્યારે લોલ;
 સેલા પાધડી મળશે આ વેળારે લોલ. ભવી.
 નહી માર્ગ તીક્ષ્ણ તલ જટલોરે લોલ;
 સાણા સમજે હરખ એ કટલોરે લોલ. ભવી.

પુવે કલ્હા ને સરવે સંચરારે લોલ;	
સણગાર સજી ઉભા રહ્યારે લોલ.	ભવી૦
ચુનીલાલ જોષ્ઠિતારામ નામ છે રે લોલ;	
રડુ કડી ગામે મુકામ છેરે લોલ.	ભવી૦
સમકાળે સધળા એક ચિતથીરે લોલ;	
થાળી નાદ સુણે ધણી પ્રીતથીરે લોલ.	ભવી૦
તવ અવસર તીહાં આવી રહ્યારે લોલ;	
સાડા નવ તણે સમય થયોરે લોલ.	ભવી૦
તર્ત થાળી વાગ્ગ અતિ વાગીયારે લોલ;	
પ્રભુ મંત્રી તખ્તે પધરાવીયારે લોલ.	ભવી૦
જય જયકાર જયકો ભાવે ભણ્યારે લોલ;	
વધઈ વાગ્ગ વાગ્યા ના રહી મણ્યારે લોલ.	ભવી૦
સેલા પાધડી સરપાવ વેચતાંરે લોલ;	
દેઈ દાન જયકો દુઃખ કાપતાંરે લોલ.	ભવી૦
છગન સજ્જાટને આપી સોના સાંકળીરે લોલ;	
આનંદ પાંખી સજ્જાટની મંડળીરે લોલ.	ભવી૦
હેમ કંઠી ઠાકોરને પહેરાવતાંરે લોલ;	
બીજા ધણાને કડા કંઠી આપતાંરે લોલ,	ભવી૦
જોસો જોડી માળીને ખુશી કર્યારે લોલ;	
વાજાંત્રવાળા બાકી કો ના રહ્યારે લોલ.	ભવી૦
પ્રથમ પુત્ર કરે જીનવર તણીરે લોલ;	
પ્રભુ પધરાવનાર હુંશે ધણીરે લોલ.	ભવી૦
છસે એકત્રીસ રોકડા આપીયારે લોલ;	
પુરવ ભવેનો કરમે તે કાપીયારે લોલ.	ભવી૦
ચાંલા થયા નવકારશ્રી તણ્યારે લોલ;	
શેઠ મનસુખભાઈ હુંશી ધણ્યારે લોલ,	ભવી૦
જન બેઠા પછી જમવાં ગયુંરે લોલ;	

સમી સાંજ સુધી ચાલ્યુ રહ્યું રે લોલ. ભવીં
 કણુસાર્ધ કર્યા તે ઝોછી ખાંડનારે લોલ;
 લોક ખુશી થયા નવી રહી મણારે લોલ. ભવીં
 આઠ દિવસ ઝોઝવ ચલાવતારે લોલ;
 આંગી અરીયા તણી રચાવતારે લોલ. ભવીં
 એવો દેવ દુનિયામાં નહી મળેરે લોલ;
 બાવે વંદો ભવીયન ફેરો ટળેરે લોલ. ભવીં

કળસ.

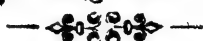
ગાયો ગાયો રે ઝોગણીસમો અરિહંત ગાયો.
 બોયણુ પુરે ભૂમિધી પ્રગટયાં શ્રી. મલ્લીજીન રાયો;
 મૂળ મહાત્મ ને તિર્થ મહીમારાગ રંચસુ રચાયો રે; ઝોગણી
 જત્રા કરવા ઝોઝવ ઉપર, હર્ષ ધરી હું આવ્યો.
 ધ્યાન થકી આ ઢાળો કીધી, પુષ્કળ પુણ્ય કમાયો રે; ઝોગણી
 ઉપગારી ઉઘ્યોત વિમળનો શિશ અતિ સુણાયોરે.
 દાન દયા શોભાગ્ય ગુરનો શેવક તો કહેવાયો રે; ઝોગણી
 સાલ ઝોગણી પીસતાલીસે ફાગણે ફાગ ખેલાયોરે.
 ફૂલ પ્રજ્ઞ પડવેને દીવશે, વાડીલાલ હરખાયો ઝોગણી

મલીનાથના દોરીયા.

દીલભેર દરશણ પાયો, પ્રભુજી તેરો દીલભેર દરશણ પાયો. ટેક.
 વંછીત પુરણુ કર્મને સુરણુ, તું મલ્લીજીન રાયો. પ્રભુ
 મનોહર મુરતી છે સુખકારી, દેખીને દીલ હરખાયો; પ્રભુ
 સુરી નર ઈંદ શેવના કરતા, ભગતીસે ભગવંત ગાયો; પ્રભુ
 હપચંદ કહે સાહેબ મેરો, ચરણે શીશ નમાયો પ્રભુ

દોહિયું ૨ જી

અર્જ સ્વિકારી આપો સીવ સુખ અર્જ સ્વિકારી આપો,
કાલ અનંતો દુઃખમાં મે કાઢાડ્યો સાહેબ તે દુઃખ કાપો; શીવ
સખ દેવો મેં બડાહે, તુહી લાલકું સેવક થાપો. શીવ.



મક્ષીનાથનું સ્તવનં.

જગપતી તું છે દેવાધી દેવ; એ દેશી.
તારક. ઓગણીસમે અરિહંત, મક્ષીનાથ મુજને મળ્યો.
તારક. દરશણ કરતા આજ ભવોં ભવનો ફેરો ટળ્યો. ૧
તારક. અંગે આંગી અનુપ, મુસ્તકે મુગટ સોહામણો;
તારક. કાને કુંડળ શ્રીકાર, બને જડીત્ર ઝાઝા મુલનો. ૨
તારક. બાજુ કડા કરમાહ, કંઠે કંદોરો રૂડો હેમનો;
તારક. કંઠે છે નવસેરો હાર, હંસ સોમે મુલે ધણો. ૩
તારક. મોહન મુરતી તુજ, દેખતા મનમાં મોહી રહ્યો;
તારક. સાદી અનંતું સુખ, નીસે નાય નકી થયો.
તારક. લાલ વ્હાલ ધરી આજ, સેવા કરવા ઉલસીયો;
તારક. પોષ સુદી પુનમ, ભાવે ભોયલપુર આવીયો. ૪



મક્ષીનાથનું સ્તવનં.

દોસીડાના બેટા તને દલ કરે. એ દેશી.
મક્ષીનાથ પ્રભુ ઓગણીસમારે કાંઈ પ્રગટ્યા ભોયલપુર;
ભાવ ધરી ભવીયલુ નમોરે આંકણી.
આખા જગતમાં દેવ તે જગતોરે, દુઃખીયાનુ કરે દુઃખ દુર;
ભાવ ધરી ભવીયલુ નમોરે. ગા. ૧
સર્વ દેશથી સંઘ બહુ સંચરેરે કરવા પ્રભુજીને પ્રભુમ ભાવ.
મેરા બોખડા આંધળા પાંગળારે, સર્વ સાજ થાય એ ઠામ ભાવ

પ્રભુ મુખ પુનમ કેરો ચંદ્રમારે, રીતળ ગુણ છે સુખકાર. ભાવ
પ્રત્યુ પ્રગટયા પુનમ દીવસેરે, તેથી આવે પુનમે નરનાર. ભાવ. ૩
મહીમા મોટો એ મહારાજનોરે, મુખે કહેતા ના આવે પાર; ભાવ
સંસાર સાગરમાં જે ડુબતારે, તેને નિશ્ચય ઉતારે છે પાર.ભાવ. ૪
ગુરુ દાન દયા પંનાસનોરે, સોભાગ્ય વિમળ નો લાલ. ભાવ.
પ્રભુ તખ્તે બીરાજ્યા તે સમેરે, આવી વંદી થયો ઉજમાલ.

મહીનાથની હોરી.

કેને ડારો કેને ડારો ડારોરે ગુલાલ એ દેશી.
હોરી ખેલો હોરી ખેલો, જનકે દુવાર હોજી જનકે દવાર,
હોરી ખેલો મહી જનકે દવાર. આંકણી.
કનક કચોળી કેસર ગોળી, પુજીએ પ્રભુજી પરમ દયાળ;
હોજી પરમ દયાળ, હોરી ખેલો મહીજીનકે દવાર.
નાથૈઈ તાયૈઈ નાય કરતહે, બાજત ધુધરી રમજમકાર
હોજી રમજમકાર, હોરી ખેલો મહીજીનકે દવાર,
ભરી પીચકારી રંગની ઉછાળે ખેલત ભુચર ખેચર નાર.
હોજી ખેચર નાર, હોરી ખેલો મહી જનકે દવાર.
ભર ભર મુઠા ગુલાલ ડારે છુટા, પ્રભુમંદીર ભયોલાલ ગુલાલ
હોજી લાલ ગુલાલ. હોરી ખેલો મહીજીનકે દવાર;
દાન દયાનો દાસ તમારા, વંદે ચરણે વાડી તે લાલ.
હોજી વાડીતેલાલ હોરી ખેલો મહી જનકે દવાર.

મહીનાથની હોરી.

રંગબેર હોરી ખેલો રંગ રસીયા ખેલો રંગબેર.
ભોયણપુર થયુ એક તિરથ, મહીનાથ પ્રભુ તીર્થાવશીયાખેલો રંગબેર
દેશ દેશકો જગત્રાએ આવે, દરશન કરવા ધસ મસીયા. ખેલો.

બહુજન આરંભાસની પુનમ, નમન કરે આવી હર્ષ ભરીયા. ખેલો.
જન્મ મરણના ભય નિવારે, જે જન પ્રભુને દીલ ધરીયા; ખેલો.
ધૃષ્ટિ પુરણ સડની થાને, મનમાં માગ્યા તે મળીયા. ખેલો.
મનોહર મુરતી એ દેવ કેરી, પુજે પાવણ થાય પરીયા; ખેલો.
અષ્ટ દરવસે એ જન સેવા, કરીએ કેસરે કેસરીયા. ખેલો.
અપચ્છરા આવી નાય કરતહે, પાંડિમાં પેરી ઝાંઝરીયા. ખેલો.
તાયૈઈ તાયૈઈ તાન મચાવે, તાલ કંશાળ બાજે સરણીયા. ખેલો.
કેસર ઘોળી ખુબ રંગ રોળી, ડારો જનજીકે મંદરીયા. ખેલો.
જોરી ભરી ભરી ગુલાલ ઉડાવો, લાલ બનો સખ ઘેરૈયા. ખેલો.
ઉતમ તિરથે સોભાગ્યનો સેવક, જન ગુણુ ગાવે ભવતરીયા. ખેલો.



પંચ આરતીયો.

આરતી ૧ લી.

અપચ્છરા કરતી આરતી જન આગે હારે જન આગે રે નજ
આગે; હારે એતો અવીચળ સુખડા માગે;
હારે નાભી નંદન પાસ, અપચ્છરા કરતી આરતી જન આગે ૧
થાયૈ નાટક નાયતી પાય ઠમકે, હારે દોય ચરણે ઝાંઝર ઝમકે
હારે સોવનમય ધુધરલી ધમકે, લેતી કુદડી બાળ. અપચ્છરા. ૨
તાલ મૃદંગને વાંસલી દદ્ર વેણા, હારે રૂડા ગાવંતી સ્વર ઝીણા
હારે મધુર સુરાસુર નેના, હારે જોતી મુખડુ નિહાળ. અપ. ૩
ધન મરદેવી માતને પ્રભુ જાયા, હારે તોરી કંચન વરણી કાયા
હારે મૈતો પુરવ પુણ્યે પાયા, હારે દેખ્યો જનનો દેદાર. અપ. ૪
પ્રાણુ જીવણુ પ્રમેશ્વર પ્રભુ પ્યારો, હારે ભવોભવના દુઃખડા નિવારે
હારે હુતો શેષકણુ પ્રભુ તારો, હારે તુજે દીન દયાળ. અપચ્છરા. ૫
સેવકજાણી આપણો દીલ ધરજો, હારે મોરી આપદા સઘળી હરજો.
મુની માણેક સુખીયાં કરજો, હારે જાણી પોતાનો બાળ. અપ. ૬

૨ આરતી.

જયદેવ જયદેવઃ જય જીનવર દાતા. પ્રભુઃ જય જીનવ.
 આરતી અરીયા ફેરી, કરતા સુખસાતા. જયદેવ ૧
 પહેલી આરતી આજ, પ્રથમ જીનંદ ફેરી પ્રભુ પ્રથમ;
 ભાવ ધરીને કરીએ, ટળવા ભવ ફેરી. જયદેવ ૨
 દુસરી આરતી નાથ, સેત્રુંજય કરતા. પ્રભુ સેત્રું;
 પાપ પડલ સહુ જાણે, ગેરી ઉપર ચઢતા. જયદેવ ૩
 આરતી કરતા ઇંદ્ર, ત્રીભોવનની ત્રીજી. પ્રભુ ત્રીભો;
 કંચન ગેરી ઉપર, મનથી બહુ રીજી. જયદેવ ૪
 ચોથી આરતી કીધ, ચઉ ગતી તો જાણે. પ્રભુ ચઉગતી.
 જનમ મરણ દુઃખ હરતાં, સીવ પુરતો પાવે. જયદેવ;
 પંચમી આરતી જેહ ભરીયન જે કરશે. પ્રભુ ભરીયન.
 આદેશ્વર જીન ફેરી, સહેજે શીવ વરશે, જયદેવ ૬
 જ્ઞાન વર્ધકના બાળ, સેવક તુમ ફેરા; પ્રભુ સેવક.
 વિનતી કરી લાલ માગે, ટાળો ભવફેરા. જયદેવ.

૩ આરતી.

સકળ મંગળકારી, ત્રીભોવન ઉપગારી. પ્રભુ.
 દુરગતી દુર નિવારી. વરીયા સીવનારી. જયદેવ.
 ગુજ મુરત બહુ સારી લાગે મુજ પ્યારી. પ્રભુ.
 સંકટ દુર કરનારી વહે નરનારી. જયદેવ. ૨
 તીન જગતકે નાથ, પ્રભાવતી જાયા. પ્રભુ.
 કુંભરાય કુળે આવ્યા, નીલ વરણુ ઠાઠા. જયદેવ. ૩
 મહીનાથ સ્વામિ, નમીયે સીરનામી; પ્રભુ
 આરતી કર અભીરામી, મુજ અંતરજામી. જયદેવ. ૪
 કર્મકાં હક વીમી, કેવળ જ્ઞાન પામી પ્રભુ.

ભક્ત નમન વિસરામી, ભયે સિવ ગામી. જ્યદેવ. ૫
 તુજ ગુણ હું રસીયો, મુજ મન તું વસીયો. પ્રભુ.
 હેત થકી ઉઘસીયો, ગુણ ગાવા ધસીયો, જ્યદેવ. ૬

૪ આરતી.

જ્યદેવ જ્યદેવ જ્ય જનવરદેવા, પ્રભુ જ્ય જનવરદેવા;
 ત્રણ જગતના સાગિ, આપો હમ સેવા. જ્યદેવ જ્યદેવ૦
 શ્રી વર્દમાનરાયા ત્રિસલાના જયા; પ્રભુ ત્રિસલાના૦
 શ્રીધારય કુળ આવ્યા, કંચન સમ કાયા; જ્યદેવ જ્યદેવ૦
 મુરત અતિસારી, લાગે સુખકારી; પ્રભુ લાગે૦
 કેવળ લેખને પામ્યા, સિવસુંદરી નારી. જ્યદેવ જ્યદેવ.
 તુજ સાસન અતિસાર, લાગે હમ પ્યાર. પ્રભુ લાગે
 સંકટ દૂર નિવાર, ભવજળથી તાર. જ્યદેવ જ્યદેવ.
 પ્રેમ નજરથી ભાળો, ભવ આરત ટાળો. પ્રભુ ભવ.
 હરદોજ આવી નમતા, દાન દયા ખાળો. જ્યદેવ જ્યદેવ.

૫ આરતી.

જ્ય જ્ય આરતી આદિ જનંદા;
 નામિરાયા મારદેવીકા નંદા. જ્ય. ૧
 પેહેલી આરતી પુજા કીજે;
 નરભવ પામીને લાહાવો લીજે. જ્ય. ૨
 દુસરી આરતી દીન દયાળા;
 ધુલેવા મંડપમાં જગ અણુવાળા. જ્ય. ૩
 ત્રીસરી આરતી ત્રીભોવન દેવા;
 સુરિનર ધંદ્ર કરે તુજ શેવા. જ્ય. ૪
 ચોથી આરતી ચઉગતિ ચુરે;

મન વાંચિત કૃણ શીવસુખ પુરે.	જ્ય. ૫
પંચમી આરતી પુણ્ય હું પાચો;	
મુળચંદ રિખમ ગુણ ગાચો,	જ્ય. ૬



મંગળીક દીવો.

દીવોરે દીવો મંગળીક દીવો;	
આરતી ઉતારણ બહુ ચિરણ જીવો.	ગા. ૧
શોહમને ઘેર પર્વ દીવાળી;	
અંબર ખેલે અબળા બાળી.	ગા. ૨
નિષળ ભણે એને કળ અજીવાળી;	
ભાવે ભગ્તે વિધન નિવારી.	ગા. ૩
નિષળ ભણે એને કીજે કળીકાળે,	
આરતી ઉતારી રાજ કુમારપાળે.	ગા. ૪
અમ ધર મંગળીક તુમ ધર મંગળીક;	
મંગળીક મનુભુજ સંઘમાં હોજો.	ગા. ૫
દીવોરે દીવો મંગળીક દીવો.	



(૩૭)

આ ચોપડી છપાવતી વખતે મદદ આપનાર!

મેસાજીવાળા છગનલાલ ડોસાભાઈ

અમદાવાદવાળા ડાહ્યાભાઈ ચુનીલાલ.

આ બંને જણાએ ધણીજ મદદ આપી છે માટે તેમને

આભાર માનુ છું.

બીજા ધણા અહરથોએ મદદ આપી છે પણ ચોપડીમાં જગ્યાની તગાસને લીધે નામ દાખલ કર્યા નથી માટે તે ધણીની પાસે માફી માગુ છું.

લી. લાલચંદ લલુભાઈ.

શુદ્ધી પત્રક.

પૃષ્ઠ.	લીટી	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧	૯	અભગા	અળગા
૨	૧૩	ચએથી	છએથી
૩	૨૬	કુખ	કુખ
૫	૨૦	ધરે	ધેર
૬	૨	ધુતો	દુતો
૬	૩	ધુત	દુત
૮	૫	અયગાર	અણગાર
૯	૧૧	ખ	કુખ
૧૦	૨૩	મુણો	મુણો

જાહેરખબર.

સદગ્રહરૂપો નિચે લખેલી ચોપડીઓ નિચે લખેલા
ઠેકાણેથી વ્યાજબી કીમતે મળશે.

જઈને ધર્મવાગાને હુમેશની સાંભારણ કિયારતવ
નાવળી.

સેત્રંજસાર.

ધના શાળીભદ્ર નાટક.

ચાલતી સાલનું જૈની પંચાગ.

નિત્રંબર દેવની કથા.

મહીનાથના ઢાળીયા પંચ ચારતી સ.થે.

અમદાવાદમાં... શા. લાલચંદ સલુભાઈ કે. દેવ-
શાનેપાડે. તથા છુકસેત્રર ફકીરભાઈ કીલા-
ભાઈ ઠા. મ.ણિકચાકમાં.

ભોયણીમાં—ચાળી. શંકર પીતાંબર તથા. કાર
ખાનામાંથી.

વાતીલાણે—શા. જ્ઞેહાભાઈ મોતીચંદ ઠા. ખબરમાં.

ખેડામાં—જીવેદય સભામાંથી.

પાટણમાં—જાગેદય સભામાંથી.

મરિદ દર્શની સહી,

